

mer, indtil de selv ønskede at udtræde“. Men hvis dette ikke betyder, at Hr. Zable og jeg er valgte af dansk Kvindesamfund, kan jeg ikke læse Dansk.

Den Formening, hun udtaler, at en Lovbestemmelse „har tabt sin Gyldighed“, naar den er 30 Aar gammel, er mig saa overraskende, at jeg ikke tør udtale mig bestemt derom; jeg tror imidlertid ikke, at hun har Ret, og vil anbefale hende at raadføre sig med en Jurist.

Ærbødigst

V. Klein.

Uden at blande os i Diskussionen, hvis Deltagere jo med deres Navn står inde for Rigtigheden af, hvad de siger, vil vi dog på det bestemteste hævde, at *intet* af de her i Bladet optagne Indlæg indeholder nogen som helst *Sigtelse* mod Hr. Klein.

Geheimkonferensraadinde Andræs Mindelegat

er af Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse i dens Møde den 2den ds. uddelt saaledes:

Frk. Rigmor Holm	100 Kr.
— Ida Friis-Hansen	100 —
— Henny Petersen	100 —
— Flora Jakobsen	100 —
— Johanne B. Sørensen	50 —
— Ragnhild Nielsen	100 —
— Anna Petersen	100 —
— Sofie Halvorsen	100 —
— Ingrid Testrup	100 —
— Alfild Skovmand	100 —

Dansk Kvindesamfund.

Fællesmødet

afholdes i Ålborg den 12te—14de Juli. Sidste dag foretages en Udflugt til Lønstrup, hvortil *Hjørring-Kredsen* har indbudt.

Fællesstyrelsen

holdt Møde den 2den Maj, Legatet uddeltes (se andet Steds i Bladet).

Nærmere Meddelelse om Mødet vil komme i næste Nummer.

Esbjerg-Kredsen.

Medlemsmøde Tirsdag den 16. Maj, Aften Kl. 8, paa Højskolehjemmet. Der vælges Delegerede til Aarsmødet i Aalborg.

Københavns-Kredsen.

Sidste Møde d. 17. April.

Karen Mortensen, Render, holdt et Foredrag om „Den ugifte Moder og hendes Barn“.

Hun hævdede, at det ikke var Frygten for Udkommet, der drev de mange ugifte Mødre til at blive Barnemordersker. Denne Frygt findes jo ogsaa hos de fattige, *gifte* Kvinder. Og en saadan gift Moder, der maaske sidder med en hel Flok smaa og venter paa den ny, lille Stakkel, der skal dele hendes Fattigdom, og som ser, at den Tid, da Børnene kan klare sig selv, atter er bleven forlænget med et Par Aar, hun dræber ikke den nyfødte; hun holder ud.

Vi maa søge Skylden hos Samfundet, hos os selv.

Vi er jo ikke saa faa, der mener, at Fødsel udenfor Ægteskab er utilbørlig, og jo hæftigere vi bliver angrebne, jo mere maa det være os om at gøre at tone rent Flag og begrunde vore Anskuelser.

Men enhver Moder trænger til Hjælp under Fødselen og den første Tid derefter. Og af alle trængende Mødre trænger den ugifte Moder stærkest. Som oftest har hun intet Hjem, hun har lidt Ydmygelser og Skuffelser og mistet Tilliden til den, hun troede bedst af alle.

Det er umenneskeligt og ukristeligt ikke at komme hende til Hjælp. Og man skal som den barmhjertige Samaritan ikke spørge om Værdigheden. Hvorledes end Moderen er — ingen er dog mere uskyldig og værdig end det nyfødte Barn.

Vi er tilbøjelige til at staa ligesom lidt reserverede ved en saadan Fødsel, og der falder let Ord om, at „det var dog et Held, om Barnet døde“.

Men vi maa gøre vort til at lære Moderen at forstaa, at det Barn, hun har født, har hun ikke faaet som et Kors for Livet, men som en Skat, der er hende betroet, et Klenodie, der kan fylde hendes Liv med Indhold og give det Lykke og Værd.

— Der herskede den dybeste Stilhed i Salen under Foredraget, som gjorde et stærkt Indtryk paa Forsamlingen.

Hjørring-Kredsen.

„Om borgerligt Ægteskab og Forandring af Vielsesritualet“ holdt Fru *Jutta Bojsen Møller* 2den Paaskedag et Foredrag her i Kredsen. Foredraget, som var offentligt, blev afholdt paa Raadhuset og overværedes af en talrig Forsamling, der med stor Interesse hørte Fru Møllers livlige Foredrag. I den paafølgende